

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

1

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט מגן אלטוביה

המבקשות:

1. זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ
2. סרטי יונייטד קינג הפצה 1990 בע"מ
3. די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ
4. הוט - מערכות תקשורת בע"מ
5. שידורי קשת בע"מ
6. רשת-נגה בע"מ
7. נגה תקשורת (1995) בע"מ

ע"י בא כח עוה"ד ערן פרזנטי ורותם ברנד

נגד

המשיבות:

1. פלוני אלמוני.
2. בזק בינלאומי בע"מ
- משיבה 2 ע"י בא כח עוה"ד אלון בראל
3. חברת פרטנר תקשורת בע"מ
4. 012 סמייל טלקום בע"מ
- משיבות 3 ו- 4 ע"י בא כח עוה"ד אייל שגיא וענת נועם -רובינשטיין
5. 013 נטוויז'ן בע"מ
6. הוט נט שירותי אינטרנט בע"מ
7. אינטרנט רימון בע"מ

2

החלטה

בבקשה לסעד זמני שלפני עותרות המבקשות לצווי עשה וצווי מניעה זמניים נגד משיב 1, שמטרתם הפסקת שימוש בתכנה או אפליקציה אותה "מוריד" הגולש למחשבו לרבות לטאבלט ובאמצעותה ניתן לבחור בקלות ונוחות ולצפות, בין בזרימה ישירה ובין בהורדתם למחשב, בסרטים וביצירות שהמבקשות טוענות לזכויות יוצרים בהם (להלן: "תכנת פופקורן"). הגישה לתכנת פופקורן מתבצעת באתרי "popcorn time" שכתובותיהם מפורטים בסעיף 6 לבקשה (להלן: "אתרי פופקורן") והמבקשות עותרות לצו זמני שיורה למשיב 1 להפסיק את פעילות אתרי פופקורן (סעיף 8.1 לבקשה).

9

נגד משיבות 2 – 7 עותרות המבקשות לסעד זמני כדלהלן (סעיף 8.3):

10

11

12

13

"צו עשה למשיבות לחסימת גישת הגולשים לאתרים המפרים – צו עשה המורה למשיבות 2-7, ספקיות האינטרנט, לנקוט באמצעים הטכנולוגיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

שבידן, על מנת לחסום את הגישה מישראל לשמות המתחם ו/או כתובות
האתרים המפורטים בטבלה דלעיל, כך שלגולשים מישראל לא תהיה
כל אפשרות להתקשר ו/או לגלוש ו/או להתחבר לשם המתחם ו/או לאתרים
המפורטים".

ביום 19.5.2015 ניתן צו ארעי כמבוקש בבקשה.

ביום 3.6.2015 התקיים דיון בבקשה, וביום 11.6.2015 הודיעו המבקשות כי הגיעו להסדר עם משיבות 5, 6 ו- 7
לגבי צו חסימה קבוע בכפוף לחתימה על מסמך שיפרט את התנאים לצו החסימה תוך הסכמה שהתביעה
נגד משיבות אלה תימחק.

ביום 29.6.2015 הגישו המבקשות בקשה למתן תוקף של פסק דין להסדר ביחסים שבין המבקשות לבין
משיבות 3, 4, 5, 6 ו- 7 (להלן "הסדר הפשרה"). להסדר הפשרה אתייחס בהמשך.

אשר למשיבה 2, (להלן: "המשיבה") עומדות המבקשות על בקשתן לסעד זמני.

משיבה 2 מתנגדת לסעד הזמני המבוקש נגדה.

דיון

1. את זכותן לסעד הזמני המבוקש נגד המשיבה, תולות המבקשות על טענות אלה:

א. בהתאם להוראות חוק זכות יוצרים, התשס"ח – 2007, למבקשות זכות יוצרים
בהפקות ו/או יצירות המפורטות בסעיפים 12, 13, 14, 15, 16 ו- 17 שהופקו או
יוצרו על ידי המבקשות 2 – 7 (להלן: "היצירות"), ואף אחת מהן לא העניקה
למשיב 1 או למשיבה רשות לעשות שימוש ביצירות באמצעות אתרי פופקורן או
תכנת פופקורן.

ב. משיב 1, שאינו מוכר או ידוע למבקשות, הינו הבעלים והמפעיל של אתרי פופקורן
באמצעותם הוא מעניק לקהל הגולשים אפשרות להוריד את תכנת פופקורן
המאפשרת לקהל הגולשים לבחור ולצפות ביצירות ללא הסכמת המבקשות. בכך
מפר משיב 1 את זכות היוצרים של מבקשות 2 – 7, כמשמעות הפרה בחוק זכות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

1 יוצרים, ואף עושה עושר ולא במשפט על חשבון המבקשות כמשמעותו בחוק עשיית
2 עושר ולא במשפט, התשל"ט – 1979.

3
4 ג. המשיבה הינה ספקית אינטרנט ולה היכולת הזולה והפשוטה ביותר לחסום את
5 הגישה מישראל לאתרי פופקורן.

6
7 ד. ביום 14.5.2015 פנו המבקשות אל כל אחת מהמשיבות וביקשו מהן לחסום את
8 אתרי פופקורן. מכתב נוסף נשלח אל המשיבות ביום 17.5.2015 ובו דרישה דומה.
9 פניות אלה לא נענו על ידי המשיבות.

10
11 ה. ביום 28.4.2015 ניתן פסק דין בבית המשפט הגבוה באנגליה (CHANCERY
12 DIVISION) בעניין אתרי פופקורן ובפסק דין זה נקבע כי אתרי פופקורן מפריס
13 זכות יוצרים ועל ספקיות האינטרנט לחסום את הגישה לאתרי פופקורן,
14 TWENTIETH CENTURY FOX FILM CORPORATION and others v.
15 SKY UK Ltd and others, case NO: HC2014 – 002029 Neutral citation
16 Number [2015] EWHC 1082 (Ch) (נספח א לבקשה) (להלן: "עניין פוקס").

17
18 פסיקת בית המשפט העליון באנגליה בעניין פוקס אומצה על ידי בית המשפט כאן
19 (כבוד השופט הבכיר גדעון גינת) בפסק דין מיום 12.5.2015 שניתן בת"א 33227-11-
20 13 אן. אס. סי. יונייטד אנטרטיינמנט בע"מ ואח' נ' BLOOMBERG Inc ואח'
21 (נספח ב' לבקשה) (להלן: "עניין פרפורי"). במקרה זה, מצא בית המשפט כי מר
22 פרפורי הפר זכות יוצרים בכך שאפשר לגולשים להמיר ולהוריד שירים כקובץ mp3
23 ללא הסכמת בעלי זכות היוצרים באותם שירים. כן, נקבע בעניין פרפורי כי על
24 ספקיות האינטרנט לחסום את הגישה לאתרים שבאמצעותם הופרו זכויות
25 היוצרים של המבקשות.

26
27 לטענת המבקשות, פסקי הדין שניתנו בעניין פוקס ובעניין פרפורי תומכים בעמדת
28 המבקשות, לפיה יש לחייב את המשיבה לחסום את אתרי פופקורן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

1. נוכח "הקלות הבלתי נסבלת" של הפרת זכויות המבקשות ופגיעה אנושה בזכויותיהן, קיים צורך דחוף במתן הצווים המבוקשים בהקדם האפשרי, למניעת המשך הפרת זכויותיהן של המבקשות מדי יום ביומו.

לטענת המשיבה, בבקשתן אין המבקשות מתייחסות למועד בו גילו את השימוש שעושים הגולשים בתכנת פופקורן, אולם מהעובדה שהתנהל הליך משפטי באנגליה נגד תכנת פופקורן, עולה כי אתרי פופקורן מהם ניתן להוריד את תכנת פופקורן פועלים מזה זמן. למרות זאת, המבקשות הגישו את בקשתן רק בחודש מאי שנה זו. בכך יש כדי ללמד שאין דחיפות בסעד הזמני המבוקש.

עוד טוענת המשיבה כי המבקשות אינן טוענות שהמשיבה מעוולות כלפיהן בעוולה כלשהי, וממילא אין למבקשות עילה למתן סעד כלשהו נגד המשיבה. בעניין זה טוענת המשיבה, כי במספר פסקי דין קבע בית המשפט העליון כי מקום שאין עילה נגד צד ג' אין בית המשפט מוסמך ליתן סעד נגד צד ג'.

לבסוף טוענות המשיבה כי הסעד הזמני המבוקש נגדה יסב לה נזק כלכלי ותדמיתי ומנגד לא יהיה בסעד הזמני המבוקש כדי לסייע למבקשות משום שמשיב 1 אשר טרם אותר, ימשיך לפתוח אתרים חדשים, תחת אלה שייחסמו, מהם ניתן יהיה להמשיך להוריד את תכנת פופקורן.

2. ברע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי. טי. סי. [1995] החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ (פורסם באתר בית המשפט העליון (להלן: "עניין מור"), דן בית המשפט בשאלה האם בית המשפט מוסמך ליתן סעד נגד צד שלישי בדבר חשיפתו של גולש אנונימי לגביו נטען כי ביצע עוולה, וכך נקבע (פסקה 22 לפסק הדין של המשנה לנשיאה כבוד השופט ר' ריבלין):

"עמדתי היא שהעיסוק של בתי המשפט בישראל עד כה בשאלה של חשיפת זהותו של גולש אנונימי נעשה ללא מסגרת דיונית מתאימה. יש להבהיר: כל עוד אין דבר חקיקה הקובע הסדר פרטני למתן הצו המבוקש בהקשר של לשון הרע באינטרנט, אין מנוס מלבחון אם קיימת מסגרת כללית, שאינה מתייחדת להקשר הספציפי של פרסומים פוגעניים באינטרנט, שבגדרה ניתן להורות לצד שלישי לחשוף פרטים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

לגבי נתבע עתידי. כלומר במישור הדיוני אין ייחוד בשאלת חשיפת זהותו של גולש אנונימי באינטרנט, וממילא ברור שפתיחת הפתח למתן הצו המבוקש נושאת עמה השלכות רוחב מרחיקות לכת. כפי שיוסבר, לא מצאתי כי קיימת כיום מסגרת דיונית הולמת למתן צו המורה לחשוף את זהותו של גולש אנונימי, ולשיטתי אין "להמציא" מסגרת כזו ב"חקיקה שיפוטית".

בהליך שלפנינו מעורבים שלושה "צדדים". ראשון, המבקש הטוען לפגיעה בשמו הטוב. שני, המעוול האנונימי. שלישי, המשיבה המחזיקה לכאורה במידע לגבי זהותו של המעוול האנונימי. כאמור, סיטואציה זו אינה ייחודית לתביעות בגין לשון הרע באינטרנט. גם בתביעות שונות לחלוטין עשוי להיווצר מצב שבו אדם סבור כי נגרם לו נזק בעוולה ואין הוא יודע את זהותו של המעוול, אף כי הוא חושד שצד שלישי ידוע מסוגל להצביע על המעוול הבלתי-ידוע ולחשוף את שמו. השאלה הדיונית שלפנינו רחבה אפוא יותר מן ההקשר הספציפי של חשיפת גולשים אנונימיים ברשת האינטרנט, וזו השאלה: האם קיימת במשפט האזרחי הישראלי מסגרת דיונית שבה ניתן לחייב אדם לחשוף את זהותו של אדם אחר כדי שניתן יהיה להגיש תביעה נגד זה האחרון בגין עוולה שביצע לכאורה.

...

בבתי המשפט הוצעו מקורות נורמטיביים שונים למתן סעד המבוקש בגדרי הליך עצמאי לחשיפת זהותו של מעוול פוטנציאלי. בעיקר ביקשו בתי המשפט לבסס את סמכותם ליתן צו לחשיפת זהותו של גולש אנונימי על הוראת סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד – 1984.

...

אכו, סעיף 75 לחוק בתי המשפט מקנה לבית המשפט סמכות רחבה ליתן סעד במסגרת הליך אזרחי, לאחר שהוכיח מבקש הסעד כי הנתבע הפר זכות הקנויה לו בדין... דא עקא, חוששני שגם סעיף זה מתקשה לשמש עוגן לסמכות הדרושה לענייננו. סעיף 75 עוסק בסמכותו של "בית משפט הדן בענין אזרחי" ליתן סעדים הדרושים במסגרת אותו הליך. סעיף זה אינו מקנה סמכות ליתן סעד מחוץ לגדרי הליך אזרחי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

1 כפי שמתבקש בענייננו. הסעיף בא להבטיח את העיקרון בדבר "במקום
2 שבו יש זכות – יש גם סעד", אך לא מדובר בזכות "באוויר" אלא בזכות
3 שהופרה על-ידי מי שהסעד מבוקש נגדו. אם פלוני הפר זכותו של
4 אלמוני, יכול אלמוני לדרוש סעד נגד פלוני מכוח סעיף 75 לחוק בתי
5 המשפט. אך אם פלוני הפר את זכותו של אלמוני, אין סעיף 75 – מכוחו
6 הוא – מאפשר לאלמוני לדרוש סעד כנגד צד שלישי שאינו פלוני ואף
7 אינו בהכרח קשור לפלוני. לשם כך דרוש מקור סמכות נפרד. לשון
8 אחרת: אין אדם מרים את עצמו בשרוכי נעליו, ובענייננו אין אדם יכול
9 ליצור לעצמו "ענין אזרחי" נגד צד שלישי באמצעות סעיף שנועד לגוון
10 את האפשרויות למתן סעד נגד מי שקיימת נגדו עילה אזרחית.

11
12 דברים אלה יפים גם לגבי הוראות סעיפים 71 – 75 לפקודת הנזיקין
13 [נוסח חדש], שהוזכרו אף – הם כמקורות סמכות אפשריים. סעיפים
14 אלה עוסקים בסמכותו של בית משפט ליתן תרופות בגין עוולות נזיקיות,
15 וכן ליתן צווים לעשות או להימנע מעשייה, אולם כל אלה אינם
16 רלבנטיים לעניינו. הצו המבוקש כנגד המבקשת, ספקית הגישה
17 לאינטרנט, אינו בגין עוולה שביצעה או שנטען שביצעה. אין כל הליך
18 נזיקי נגד המבקשת וכפי שאין כל עילה לתבוע ממנה סעד של פיצויים
19 כך אין לעתור כלפיה, מכוח הסעיפים הנזכרים, לצו בעניין חשיפת זהותו
20 של המשתמש".

21
22 בהמשך התייחס כבוד השופט ריבלין, להלכה שנקבעה באנגליה, Norwich Pharmacal,
23 לפיה קיימת אפשרות שבית משפט יורה על חשיפת זהותו של מעוול בהליך מקדמי – עצמאי,
24 וכך נקבע בעניין זה (שם, פסקה 35):

25
26 "...יש לציין – בבחינת למעלה מן הנדרש – כי לכלל כזה אין כל עיגון
27 בחקיקה הישראלית והוא אינו משתלב עם מסגרת דיונית כלשהי
28 המוכרת כאן. נהפוך הוא: הוא סותר ברוחו ובתכליתו את המסגרת
29 הדיונית שהעמידו המחוקק ומחוקק המשנה בפני בתי המשפט
30 האזרחיים. שינוי כמוצע צריך שיבוא מצד המחוקק ומחוקק המשנה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

לדעתו זו של כבוד השופט ריבלין (נגד דעתו החולקת של כבוד השופט א' רובינשטיין)
הצטרף כבוד השופט א' א' לוי.

דומה שהלכה זו שנקבעה בעניין מור, יפה גם לעניינו, בו מבקשות המבקשות צו עשה זמני
זהה לצו הקבוע המבוקש בכתב התביעה, עוד בטרם התבררו זכויות המבקשות והמשיב
ומבלי שנטען שהמשיבה עוולה כלפי המבקשות או מי מהן.

יוער, כי בפסק הדין בע"א 1622/09 גוגל ישראל בע"מ נ' חב' ברוקרטוב ואח' (פורסם באתר
בית המשפט העליון), חזר המשנה לנשיאה כבוד השופט א' ריבלין על ההלכה שנקבעה
בעניין מור, וכך קבע:

**"... אולם אין בהבדלים אלה כדי לפתור את שאלת סמכותו של בית
המשפט ליתן סעד כנגד צד שלישי, אשר נגדו אין לנפגע עוולה כל עילת
תביעה ישירה".**

3. המבקשות נסמכות, על פסק הדין שניתן בעניין פרפורי, ומהשתלשלות הדברים, נראה כי
המבקשות החליטו לנקוט בהליך כאן נגד המשיבות, רק לאחר שניתן פסק הדין האמור
ביום 12.5.2015. כך רק ביום 14.5.2015, כיומיים לאחר מתן פסק הדין, פנו המבקשות
במכתב למשיבות 2 – 7 ודרשו מהן לחסום את אתרי האינטרנט מהם ניתן להוריד את תכנת
פופקורן (נספח 1 לבקשה), והבקשה שלפני הוגשה רק ביום 19.5.2015.

כידוע, אין ערכאה זו כפופה לפסקי דין הניתנים בערכאה זו, ועל כן, אין בפסק הדין שניתן
בעניין פרפורי כדי לחייב במקרה כאן. זאת בשונה מההלכה שנקבעה על ידי בית המשפט
העליון בעניין מור ואשר לדעתי יש בה כדי להשליך על עניינו. יתר על כן ומבלי להרחיב,
נראה כי נסיבות עניין פרפורי אינן דומות לנסיבות המקרה כאן. לכך, יש להוסיף, כי במקרה
כאן, מתעורר ספק רב ביחס לאפשרות של המבקשות לאתר את משיב 1 ולמנוע ממנו פתיחת
אתרים נוספים מהם ניתן יהיה להוריד את תכנת פופקורן, ועל כן, ספק אם במקרה כאן,
המשיבה הינה 'המונע הזול' אם בכלל. נוכח כל אלה, איני סבור שיש באמור בעניין פרפורי
כדי לסייע למבקשות. הוא הדין ביחס לפסק הדין שניתן בעניין פוקס בבית המשפט באנגליה
בהעדר הנתבעים שם. עוד אוסיף בהקשר זה כי בעניין מור, סקר בית המשפט העליון את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

1 ההלכות שנקבעו באנגליה ובארה"ב אשר תמכו במתן סעד נגד צד ג', אולם לא מצא לנכון
2 לשנות ממסקנתו כפי שפורטה לעיל.

3
4 יש להוסיף עוד, כי בניגוד למקרה שנדון בעניין פרפורי, בו ניתנה למעוול העיקרי אפשרות
5 לשטוח את טענותיו בטרם ניתן נגדו צו שיפוטי, במקרה כאן, אין בפנינו את המעוול העיקרי
6 הנטען וממילא לא נשמעו טענותיו.

7
8 4. כידוע, מתן סעד זמני בטרם התבררו זכויות הצדדים במסגרת הליך משפטי ראוי, הינו חריג
9 לכלל לפיו רק בסיום הליך משפטי ולאחר שנשמעו טענות הצדדים יינתן סעד על ידי בית
10 המשפט. על כן, רק במקום בו קיימת דחיפות במתן סעד זמני, ייעתר בית המשפט לבקשה
11 לסעד זמני בטרם התקיים ההליך העיקרי. בעצם הגשת בקשה לסעד זמני בשיהוי, יש כדי
12 ללמד על העדר דחיפות בסעד הזמני המבוקש, וממילא אין הצדקה למתן הסעד הזמני
13 המבוקש. בענייננו, לא ציינו המבקשות כמה זמן יודעות הן על הפעילות המפרה של משיב 1
14 ו/או אתרי פופקורן ומחדל זה נזקף לחובתן. לכך יש להוסיף, כי העובדה שבאנגליה ניתן
15 פסק דין המתייחס לפעילות אתרי פופקורן, מלמדת שאתרים אלה, אשר יש להניח גלויים
16 לכל, פועלים מזה זמן רב. בהתחשב בכך, נראה כי המבקשות השתהו בהגשת הבקשה, ובכך
17 יש כדי לסתור את טענתן בדבר דחיפות הסעד הזמני המבוקש.

18
19 5. אשר למאזן הנוחות. נראה כי זה נוטה נגד מתן הסעד הזמני המבוקש. כל עוד לא איתרו
20 המבקשות את משיב 1 לא ניתן למנוע ממנו פתיחת אתרים חדשים מהם ניתן יהיה להוריד
21 את תכנת פופקורן, ועל כן, חסימה או סגירה של אתרי פופקורן לא תבטיח מניעה מוחלטת
22 של האפשרות להוריד את תכנת פופקורן. לכך, יש להוסיף, כי מהבקשה עולה שהגולשים
23 "מורידים" את תכנת פופקורן אל מחשבם האישי ובשלב זה אינם זקוקים עוד לאתר ממנו
24 הורידו את התכנה, כדי לצפות בסרטים או יצירות של המבקשות, דהיינו גולשים שכבר
25 הורידו את תכנת פופקורן למחשבם יוכלו להמשיך לצפות ביצירות של המבקשות גם לאחר
26 מתן הסעד הזמני. במצב דברים זה, נראה כי התועלת של הסעד הזמני המבוקש הינה
27 מועטה אם בכלל. מנגד, טוענת המשיבה כי חסימת אתרי פופקורן, תצריך השקעת משאבים
28 ותגרום לה נזק כלכלי ותדמיתי, במיוחד כך, מקום שספקיות אינטרנט נוספות שאינן צד
29 לתובענה כאן ומתחרות במשיבה, ממשיכות לאפשר גישה לאתרים אלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

זאת ועוד. בסעיף 9 לבקשה, עותרות המבקשות לחייב את המשיבה לסגור או לחסום כל אתר נוסף שיפתח משיב 1 לביצוע הפעולות המפרות. בכך יש כדי לחייב, את המשיבה להקצות משאבים כדי לגלות אתרים נוספים בהם ניתן יהיה ל"הוריד" את תכנת פופקורן, ולמעשה לשמש צנזור מטעם המבקשות. בדיון בבקשה מיום 3.6.2015 ציין עו"ד אמיתי, כי המבקשות אינן מבקשות: "צו כללי שיורה להן לעשות חיפושים לגבי כלל התכנים הקיימים ברשת. אנו נראה ראיות לכאורה שבאותו אתר מתבצעים הפרות של אותם בעלי הזכויות ונבקש את הפסקת הפעילות". אלא שהמבקשות לא ביקשו לתקן את סעיף 9 לבקשה. יתר על כן, אף המתכונת המוצעת הינה בבחינת מינוי צנזור לחסימת כל אתר שלטעמן של המבקשות מפר את זכויותיהן. בנסיבות כפי שפורטו לעיל ובמצב המשפטי הנוכחי, איני סבור שנכון להורות כן בכלל, ובוודאי לא בטרם התבררה תביעת המבקשות. בכלל חשבון יש להביא את גודלו הבלתי ידוע של קרחון חסימה זה העשוי להטביע את התחרות החופשית, את חופש הביטוי, וכיוצא באילו אם בית המשפט ייתן סעד של חסימה בטרם מתבררת המחלוקת בין הצדדים 'הנכונים'.

זאת ועוד, 'המחיר' הערכי של הפיכת ספקיות האינטרנט למעין צנזור ברשות בית המשפט, הוא מחיר שקול לפחות, אם לא כבד יותר, לפגיעה בזכות הקניין הרוחני של המבקשות. ודוק, פגיעה זו בזכויות המבקשות לא נרפאת באמת בחסימת אתרים. לכל היותר מהווה החסימה מכשול זמני בפני המפרים עד מציאת הנתב, הפתח, המקור הבא דרכו יועבר המידע (ואני ער לעמדת המבקשות כי בידיהן נתונים על ירידה מסוימת בכמות ההפרות מאז שהמבקשת 1 החלה במאבקה למניעתן). בהעדר הוראה מפורשת בחוק, דומה כי אין לומר כי רק בשל הקלות של יכולת חסימת אתרים, זהו המוצא הראוי להגן על זכויות המבקשות. כאשר המוצא המשפטי המבוקש אינו יעיל ומולו ניצבת פגיעה בחופש זרימת המידע, בזכות הציבור לדעת, בחופש הביטוי, בהענקת סמכות לספקיות האינטרנט לקבוע מה מותר ומה אין לאפשר להזרים "בצנרת" האינטרנט, בלא קביעת אמות מידה ברורות בידי המחוקק, הרי שמאזן הנוחות הוא כזה שאינו מאפשר להעניק את הסעד המבוקש.

6. באשר להסדר הפשרה- לאור האמור עד כאן, אינני מוצא מקום ליתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה. בנוסף לשיקולים שפורטו אמנה מקצת שיקולים נוספים באי מתן תוקף של פסק דין, תוקף IN REM להסדר זה. רוצה לומר מתן תוקף In Rem הוא מוקשה, זאת במובדל מאי התערבות בחופש החוזי של הצדדים להגיע להסכמות כאילו ואחרות:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 37039-05-15 זיר"ה (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ ואח' נ' פלוני אלמוני ואח'

קולם של המנויים בהליך זה לא נשמע. על אף שהתבקשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה, גם קולו של זה טרם נשמע, הגם שראוי כי יישמע. משמע לא נשמעו טעוני משתמשי הקצה, מנויי המשיבות, העושים שימוש באתרים שהוסכם בהסדר הפרשה כי יחסמו (או יחסמו בעתיד), מבלי להפר לטענתם את זכויות המבקשות, והנה הם מוצאים את עצמם מנועים מעשות שימוש חוקי כטענתם המשוערת, באתרים אילו (בהנחה שבחלק מן האתרים מצוי תוכן ומידע נוסף מעבר לאפליקצייה נשואת הבקשה או כי באמצעות האפליקציה ניתן לעשות גם שימוש שאינו שימוש מפר). כך ומבלי לקבוע מסמרות, דומה כי אין מקום בנסיבות אילו כי בית המשפט יסייע ביצירת אה סימטריה בין משתמשים של המשיבות השונות. שיקולים אילו במשולב עם השקולים המנויים לעיל ובמיוחד בפיסקה 5 להחלטה זו, מונעים ממני מליתן תוקף של פסק דין להסדר הפרשה. ודוק, אין בכך כדי לגרוע מתוקפו החוזי. כך אינני מביע דעה אם הסדר הפרשה מותנה במפורש או מכללא במתן תוקף לו של פסק דין.

סוף דבר

הצו הארעי מיום 19.5.15 - בטל.

המבקשות ביחד ולחוד, תשלמנה למשיבה 2 את הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בסך 40,000 ₪. הערובות שהופקדו בידי המבקשות להבטחת הוצאות ונזקי המשיבות הכלולות בהסדר הפרשה, יושבו לידי המפקידות מכוח ההסכמה בעניין זה שבהסדר הפרשה. מכוח הסכמות אילו, כל צד מהצדדים להסדר הפרשה יישא בהצאותיו בקשר עם הבקשה. הצדדים יודיעו בתוך 10 ימים עמדתם בקשר עם המשך נהול התובענה העיקרית.

מזכירות בית המשפט תמציא את ההחלטה לבאי כח הצדדים.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ה, 01 יולי 2015, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה, שופט